

Capitolul 3: Etapele realizării unui program

Instrucțiunile pentru rezolvarea unei anumite probleme sunt grupate într-un **program**, scris de un programator sau de o echipă de programatori. Cea de-a doua situație se întâlnește în special în cazul programelor "de firma", de complexitate ridicată, care sunt livrate odată cu sistemul de calcul (sistemul de operare și diverse programe utilitare) sau se achiziționează ulterior (jocuri, compilatoare, programe pentru rularea aplicațiilor specifice unui anumit domeniu etc.).

Pentru scrierea unui program se utilizează, după cum știți, un limbaj de programare, cu sintaxă și semantică riguros definite. În cazul de față programele sunt scrise în limbajul Rodin un limbaj gândit pentru a preda romaneste notiunile de baza ale limbajului de programare "C".

Mediul de programare Rodin

Mediul de programare Rodin este dedicat dezvoltării programelor scrise în limbajul Rodin. Dintre componentele sale menționăm:

- Editorul de programe – TotalEdit; acesta este un editor de texte specializat, conceput astfel încât să ușureze dactilografierea și modificarea programelor sursă, realizat de firma CoderTools. Explicatii cum sa configurati TotalEdit astfel incat sa lucreze impreuna cu rodin exista pe site, intr-un fisier .pdf de doua pagini. Vedeti si paginile urmatoare (fig.22).

Introducerea textului unui program se face caracter cu caracter. Poziția următorului caracter introdus este pusă în evidență printr-un marcaj, numit **cursor**. Pentru a termina o linie și a trece la linia următoare se apasă tasta **ENTER**. Utilizarea unui editor - instrumental utilizat pentru scrierea programelor de calculator. Un editor este asemănător cu un procesor de text, prin aceea că oferă posibilitatea de a scrie linii de program, de a le edita, de a le muta, copia și salva pe disc.

Din acest motiv, editoarele sunt adeseori denumite și editoare de text. Un editor diferă de un procesor de text prin aceea că nu efectuează aranjarea automată a cuvintelor, într-un processor de text, atunci când ați ajuns la capătul rândului, procesorul mută cursorul și porțiunea de cuvânt de la sfârșitul rândului pe rândul următor. Aranjarea automată a cuvintelor ar constitui un impediment pentru programele de calculator.

Rețineți că limbajele de programare sunt concise. Instrucțiunile de program nu pot fi executate împreună ca un fel de vorbire tipărită, în anumite limbaje de programare se pot pune mai multe instrucțiuni pe același rând, dar acest obicei nu este recomandat deoarece face citirea programului mai dificilă pentru dumneavoastră și pentru alții. Cu cât un program este mai greu de citit, cu atât va fi ulterior mai dificil de întreținut și de actualizat.

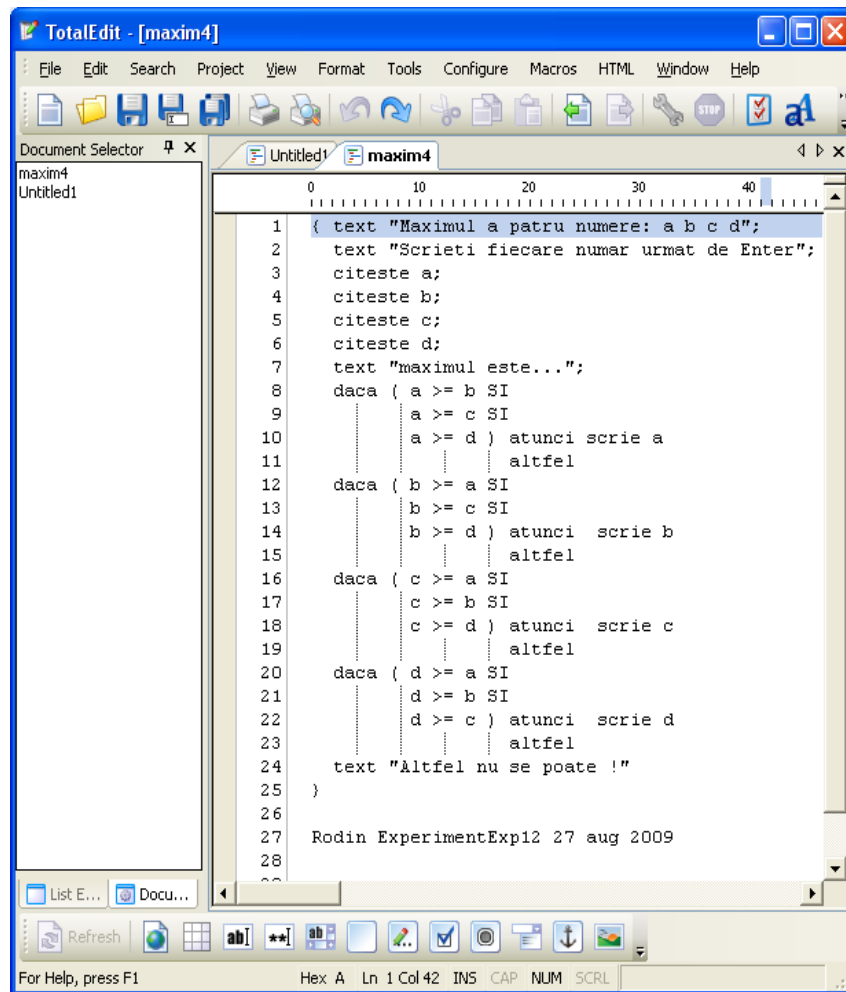

Fig.18 (editarea unui fișier text în TotalEdit)

- Componenta de gestiune a fișierelor, care asigură, în principal, salvarea în fișiere pe disc a programelor editate și încărcarea programelor sursă de pe disc. Deși nu este obligatoriu, recomandăm ca în cazul editării unui nou program să se fixeze numele fișierului sursă corespunzător chiar de la începutul editării. Aceasta se realizează prin intermediul comenzii de salvare (Save - Ctrl+S).

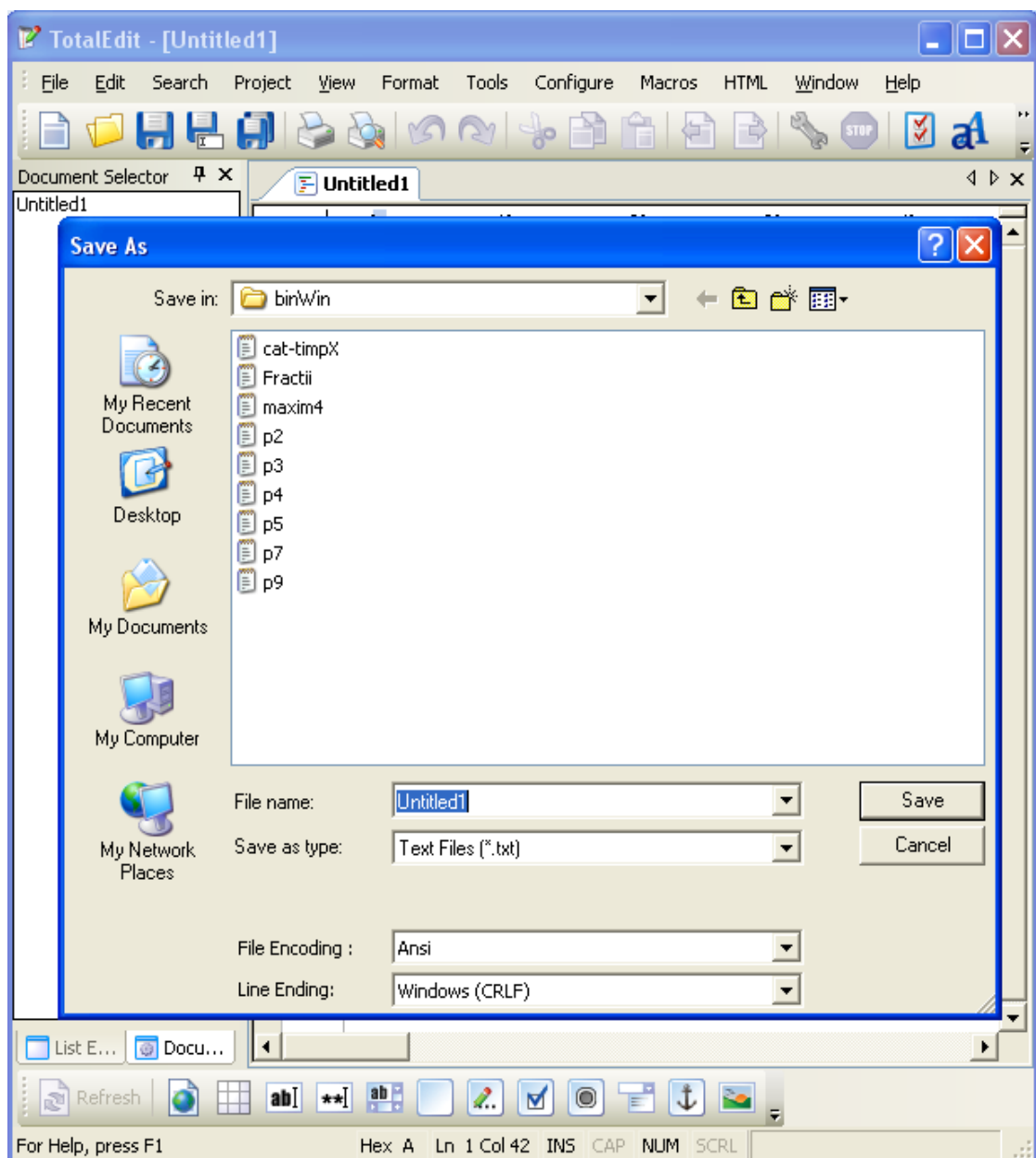

Fig.19 (salvarea fișierului text din TotalEdit)

Dacă se introduce numele **test**, mediul de programare îi adaugă automat extensia **.txt**, deci identificatorul complet al fișierului sursă va fi **test.txt**.

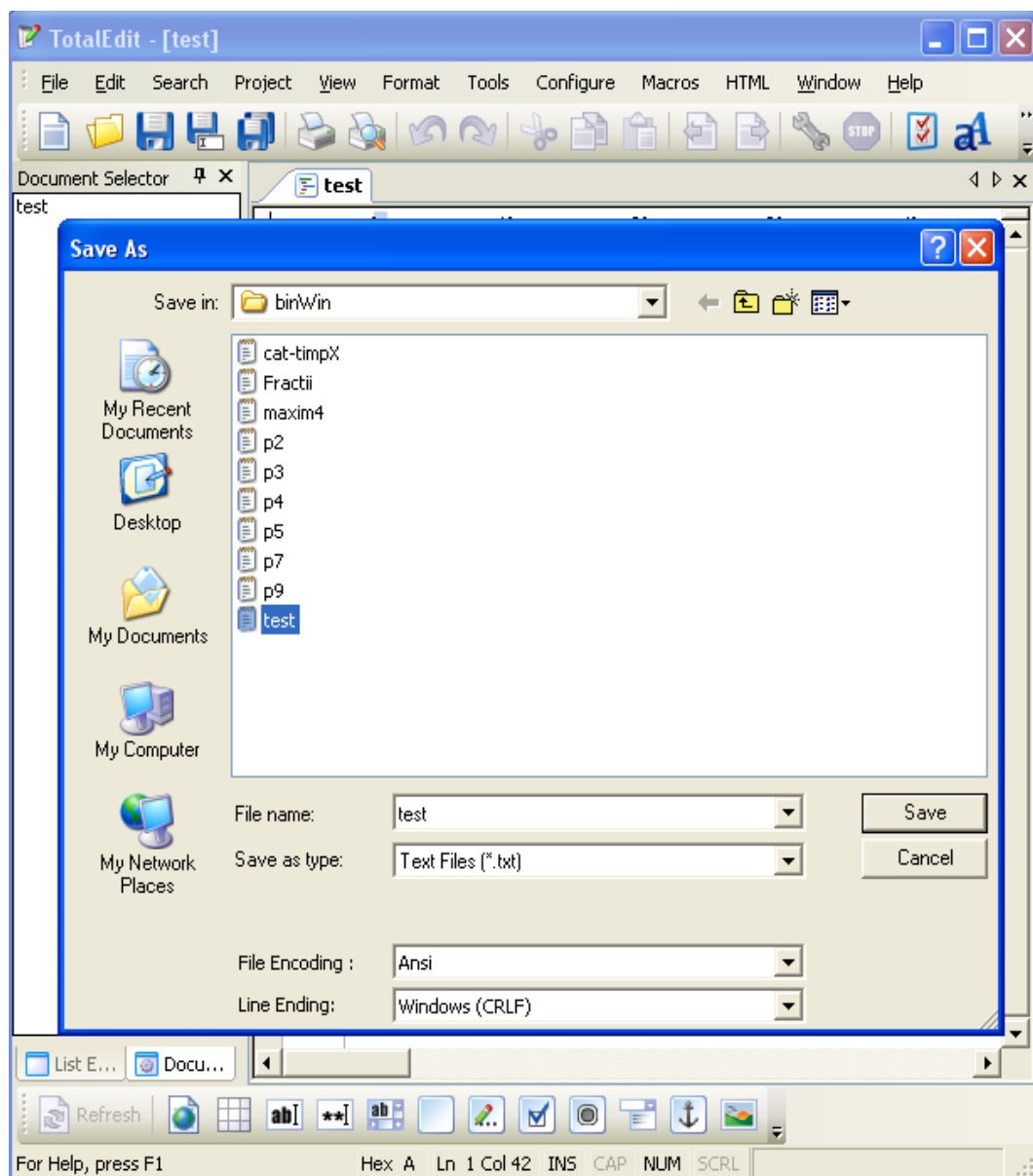

Fig.20 (idem fig.19)

Recomandăm ca, pe parcursul editării textului programului, acesta să fie salvat din când în când, pentru a evita situațiile neplăcute, de genul "cădere de tensiune" sau "blocare sistem", în urma cărora textul editat se pierde și este necesară reintroducerea sa.

- Dacă programul are erori, atunci compilatorul se oprește la prima eroare întâlnită, redând controlul editorului. În acest caz în care a fost detectată o eroare se afișează un mesaj referitor la cauza probabilă a erorii, ca în figura de mai jos.

```

C:\Documents and Settings\Codrina>cd desktop
C:\Documents and Settings\Codrina\Desktop>cd experimentexp12win
C:\Documents and Settings\Codrina\Desktop\ExperimentExp12Win>cd binwin
C:\Documents and Settings\Codrina\Desktop\ExperimentExp12Win\binWin>main.exe p7.
txt
Modular Language written by Dan U Popa, Ro/Haskell Group.
29/aug/2009 - Rodin - Codename:ExperimentExp12
Noutate:Operatorii logici SI &&, SAU !! sunt implementati.
Puteti sa scrieti serii lungi de SAU ori de SI acum.
Am definit si o instructiune alternativa generalizata.
Cross compilat pe Linux. La adapost de virusi !
Programul:p7.txt
{ tex "Salut ai reuit sa rulezi programul"
}
main.exe: <line 1, column 3>:
unexpected "t"
expecting space or Comanda corecta.

```

Fig.21 (exemplu de eroare la execuție)

- Interpretorul din fișierul main.exe (din dosarul C:\Rodin) este componenta ce controlează execuția programului. Când ea își încetează activitatea se revine la programul care a apelat-o, fie el cmd sau TotalEdit.

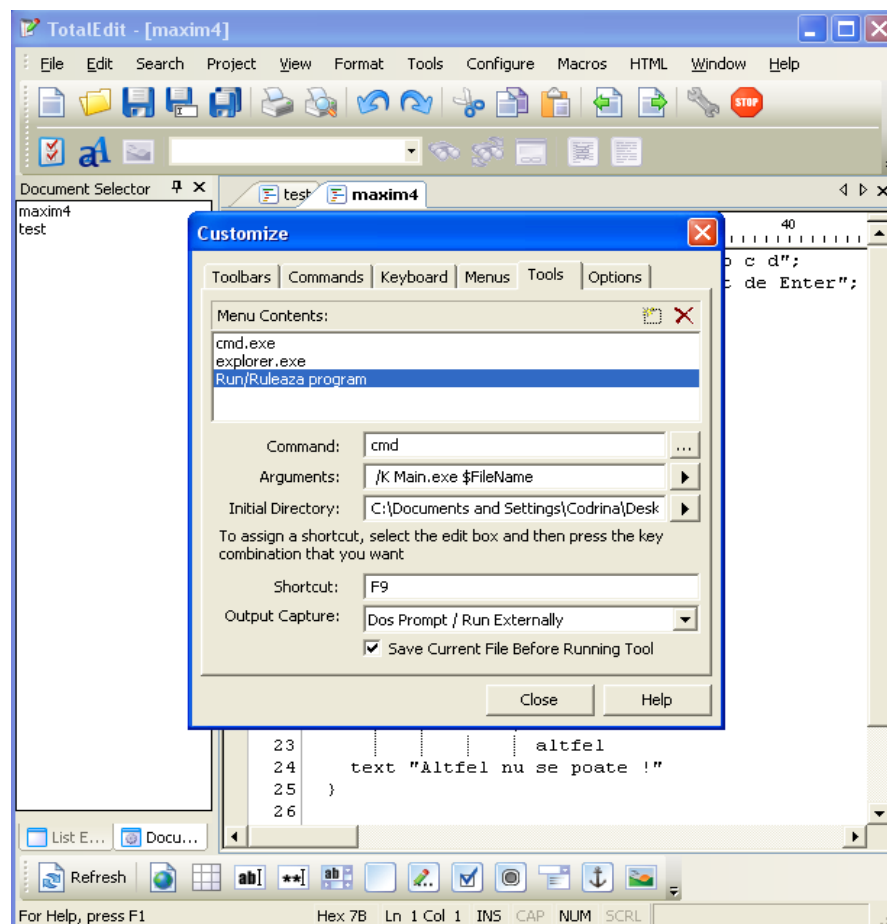

Fig.22 (setarea editorului TotalEdit pentru a putea folosi limbajul RODIN)

În imaginea de mai sus se poate vedea cum se poate seta editorul TotalEdit pentru a folosi

pseudocodul Rodin.

Un program descrie o corespondență între 2 mulțimi de valori: una este cea a **datelor inițiale sau de intrare** ale programului; cealaltă constituie **rezultatele sau datele de ieșire ale programului**. Programul nu conține doar descrierea operațiilor ce trebuie executate de calculator, ci și o descriere a datelor cu care se prelucrează. Datele sunt fie constante fie variabile.

Datele constante nu-și modifică valoarea pe parcursul execuției programului; celelalte o pot face însă. Mai precis, o variabilă are, la un moment dat, o singură valoare, pe care și-o poate modifica în timpul execuției programului, ca urmare a unei atribuirii, sau de la o execuție la alta. Ilustrăm aceste noțiuni cu un exemplu foarte simplu, dar care conține multe din elementele ce alcătuiesc, în general, programele Rodin.

Exemplu în care apar constante numerice întregi și stringuri (texte între ghilimele):

```
{
  fie n=5;
  cat timp (n>0)
  {
    fie x=0;
    cat timp (x<5)
    {
      fie x=x+1;
      text "x=";
      scrie x
    };
    fie n=n-1;
    text "n=";
    scrie n
  }
}
```

Din exemplu se vede clar că o constantă are un *tip* și o *valoare*. Atât tipul cât și valoarea, sunt determinate de caracterele care intră în compunerea constantei. Valoarea unei constante nu poate fi schimbată în timpul execuției programului în care a fost utilizată.

Constante întregi și caracter:

- **Constante întregi:**
  - Constantele întregi sunt scrise în sistemul de numerație cu baza 10. Alte limbaje admit și bazele 2, 8, 16.
  - O *constantă zecimală întreagă* este un șir de cifre zecimale care are prima cifră diferită de 0.
- **Constante caracter:**

- Prelucrarea datelor cu ajutorul calculatoarelor are în vedere, printre altele, posibilitatea lucrului pe texte formate din caractere. În acest scop, caracterele se codifică folosind coduri numerice. Cele mai utilizate coduri sunt codurile *EBCDIC (Extended Binary Coded Decimal Interchange Code)* și *ASCII (American Standard Code for Information Interchanged)*.
- La calculatoarele compatibile *IBM PC* se utilizează codul *ASCII*. Caracterele acestui cod le împartim în:
  - *Caractere negrafice* - codul lor este intervalul [0,31] la care se adaugă și codul 127 (caracterul DEL).
  - *Spațiul* - are codul 32
  - *Caractere grafice* - codul lor este în intervalul [33,126].
- Caracterele grafice împreună cu spațiul formează setul de caractere *imprimabile*.
- O constantă caracter are ca valoare codul *ASCII* al caracterului pe care-l reprezintă. Ea are tipul *int*.

Variabile simple și tablouri:

Într-un program utilizăm alături de date constante și date variabile care își schimbă valorile în timpul execuției programului.

Dacă la o dată constantă ne putem referi folosind caracterele din compunerea ei, la o dată variabilă trebuie să ne referim altfel. Cel mai simplu mod este acela de a denumi data respectivă. Numele datei ne permite accesul la valoarea ei precum și schimbarea valorii dacă este necesar.

În cazul în care o dată nu are legături cu alte date (de exemplu de ordine), vom spune că ea este o dată *izolată*. Numele unei date izolate se spune că reprezintă o *variabilă simplă*.

Unei date izolate îi corespunde un *tip*. În cursul execuției programului se pot schimba valorile unei date variabile dar nu și tipul ei. Deocamdata rodin e un limbaj monotip.

Correspondența dintre numele unei date variabile și tipul ei se definește în general printr-o *declarație*. Rodin fiind un limbaj monotip, cu variabile întregi, nu se folosesc declarații.

Adesea, într-un program este util să considerăm grupe de date. Gruparea datelor se poate face în mai multe moduri.

Un mod simplu de a grupa date este acela de a considera date de *același* tip, în așa fel încât grupa respectivă să formeze o *mulțime ordonată* de elemente la care să ne putem referi folosind *indici*. O astfel de grupă se spune că formează un *tablou*. Unui tablou i se dă un nume. Tipul comun al elementelor unui tablou este și tipul tabloului respectiv. De exemplu, o mulțime ordonată de întregi

reprezintă un tablou de tip întreg.

Referirea la elementele unui tablou se face printr-o *variabilă cu indici*.

O variabilă cu indici se compune din numele tabloului urmat de valorile indicilor, fiecare indice fiind reprezentat printr-o expresie inclusă între paranteze pătrate.

Exemplu: dacă vectorul se numește *v* și ne referim la elementul din poziția *i*-a, în limbajele de programare (n.n. Cu excepția unor foarte vechi) se scrie *v[i]* nu *v_i* cum stiam de la matematică.

Declarația de variabilă simplă în limbaje de tip C:

Declarația unei variabile simple stabilește legătura dintre numele variabilei și tipul valorilor pe care le poate avea variabila respectivă.

În cea mai simplă formă o declarație de variabilă simplă are formatul:

Tip lista_de_nume;

În calitate de *tip* putem folosi cuvintele cheie ale tipurilor predefinite.

Lista_de_nume se compune dintr-un nume de variabilă simplă sau mai multe separate prin virgule.

Exemple:

1. `int i,j;`

Variabilele *i* și *j* sunt variabile simple de tip *int*. Compilatorul alocă pentru fiecare o zonă de memorie de 16 biți.

Prin *i* ne referim la valoarea conținută în zona de memorie alocată variabilei *i*. De asemenea, tot prin intermediu lui *i* putem atribui sau modifica valoarea din zona de memorie alocată variabilei *i*.

2. `Char c;`

Variabila *c* este o variabilă simplă de tip *char*. Ei i se alocă o zonă de memorie de un octet (8 biți).

În această zonă putem păstra un caracter al codului *ASCII* extins, prin codul lui. Prin *c* ne putem referi la caracterul respectiv.

Notati faptul ca Rodin fiind un limbaj monotip (deocamdata), aceste declaratii nu sunt necesare, nu se folosesc.

Declarația de tablou:

Alte limbaje admit și vectori multidimensionali, matrice etc.

În limbajul Rodin un tablou ca orice variabilă simplă, NU trebuie declarat înainte de a fi utilizat. Initializarea unui element printr-o atribuire alocă dinamic elementul. Tablourile pot fi rare în sensul că elementele din ele nu sunt nici măcar alocate.

Instrucțiunea *scrie*:

Instrucțiunea *scrie* poate fi folosită pentru a afișa date pe ecranul terminalului standard sub controlul unor formate. Ea poate fi apelată printr-o construcție de forma:

Scrie(<exp>);

Unde:

<exp>- este o expresie. Datele gestionate prin *scrie* sunt supuse unor transformări. Aceasta din cauză că datele au un format extern și unul intern.

Parametrul *control* al funcției *scrie* definește aceste transformări ale datelor care se afișează pe ecran, transformări care se mai numesc *conversii*. El conține așa numiții *specificatori de format* care definesc conversiile datelor din format intern în format extern. În afara acestor specificatori de format, parametrul *control* al funcției *scrie* poate conține succesiuni de caractere care se afișează ca atare în poziții corespunzătoare.

În concluzie, parametrul *control* are în compunerea sa:

- Succesiuni de caractere care se afișează ca atare;
- Specificatori de format care definesc conversiile valorilor parametrilor *par1, par2, ..., parn* din format intern în format extern.

Exemplu:

scrie ("\\n pentru a termina programul actionati o tasta\\n");